

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.. " 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφετον ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Συμφώνως ταῖς ἀρχαῖς αὐτῆς, ἡ Ἀθηναῖς σπεύδει ν' ἀποδώσῃ τὸν προσήκοντα ἔπαινον εἰς τρεῖς τῶν παρ' ἡμῖν διακεκριμένων ἀνδρῶν, οἵτινες, καίτοι ἀνήκοντες εἰς ὄλως διαφόρους κύκλους ἐνεργείας, αὐθορμήτως καὶ ὡς ἐκ θείας ἐμπνεύσεως, ὑψώσαν κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ ἀπελθόντος ἔτους, δημοσίᾳ καὶ ἐκ καθήκοντος, φωνῆν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου μαραινόμενου θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ὁμολογήσαντες συνάμα τὴν πεπόθησιν αὐτῶν, περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς στοιχείου δυναμένου ν' ἀναπτύξῃ τὴν διάνοιαν, νὰ καλλιεργήσῃ τὰ αἰσθήματα, νὰ μορφώσῃ τὴν καρδίαν, νὰ ἐξασφαλίσῃ περιουσίαν, ζῶν, τιμὴν καὶ ἐλευθερίαν ἐκάστῳ πολίτῃ, καὶ τέλος νὰ καταστήσῃ τὸ ἄτομον μὲν εὐτυχὲς τὸ δὲ ἔθνος ἰσχυρὸν καὶ ἐνδοξον. Τὴν διακήρυξιν ταύτην ποιῶντες οὐδόλως ἐννοοῦμεν νὰ μειώσωμεν τὰς ἐκδουλεύσεις τῶν ἐργαζομένων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παιδῶν, οὐδὲ τῶν μαχθούτων κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας πρὸς μόρφωσιν τῆς ἀποχειροβιώτου τῆς κοινωνίας τάξεως.

Καὶ πρῶτος κατὰ χρονικὴν σειρὰν παρίσταται ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς, κ. Ἀριστ. Οἰκοδόμου. Οὗτος δι' ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν εἰσαγγελεῖς χρονολογουμένην 20 Ὀκτωβρίου π. ε. ἀποφαινεται ὡς ἑξῆς:

«Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκυκλοφόρησεν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίς, δεινὸς περιέχουσα χλευασμοὺς καὶ περιφρονητικὰς ἐκφράσεις κατὰ τοῦ θεμελιωδέστερου δόγματος τοῦ χριστιανισμοῦ. Θέματα οὐράνια ἐρίπτοντο ἐν αὐτῇ κατὰ βορβόρου. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς συζητήσεως, ἥτις εἶνε ὁ ὠραιότερος τοῦ πολιτισμοῦ στέφανος, ἀλλὰ περὶ ἀκολασίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ποταποτέραν τοῦ πνεύματος διακονίαν.

«Κατὰ πόσον τοιαῦτα κατὰ τῆς θρησκείας ἐγκλη-

ματα συνδέονται πρὸς τὴν γενικὴν τῆς κοινωνίας ἀποστολὴν, μαρτυροῦσιν οἱ λαοὶ, παρ' οἷς ὑπάρχει ἀκμαῖον ἢ ἐκλελυμένον τὸ θρησκευτικὸν αἰσθημα. Διότι ἡ ἐθνικὴ δόξα παρακολουθεῖ πάντοτε τὴν ἐθνικὴν πίστιν, καὶ ὅστις ὀλιγορεῖ πρὸς τὰ ἅγια τῆς πατρίδος του εὐρίσκει φυσικώτερον τὸν θάνατον τοῦ μὴ ἔχοντος ἐλπίδα δειλοῦ. Ὅτε ἐμεγαλοῦργε ἡ ἀρχαία καὶ νέα Ἑλλάς, ἡ θρησκεία προσπορεύετο, ὅτε ἡ Ῥώμη κατέκτα τὴν οἰκουμένην, ἡ θρησκεία τῆ ἠνοιγε τὰς ὁδοὺς. Δὲν ὑπάρχει λαὸς, πρωταγωνιστήσας ἐν ταῖς τύχαις τοῦ κόσμου τούτου, ἀνευ ἰσχυρᾶς θρησκευτικῆς βάσεως.

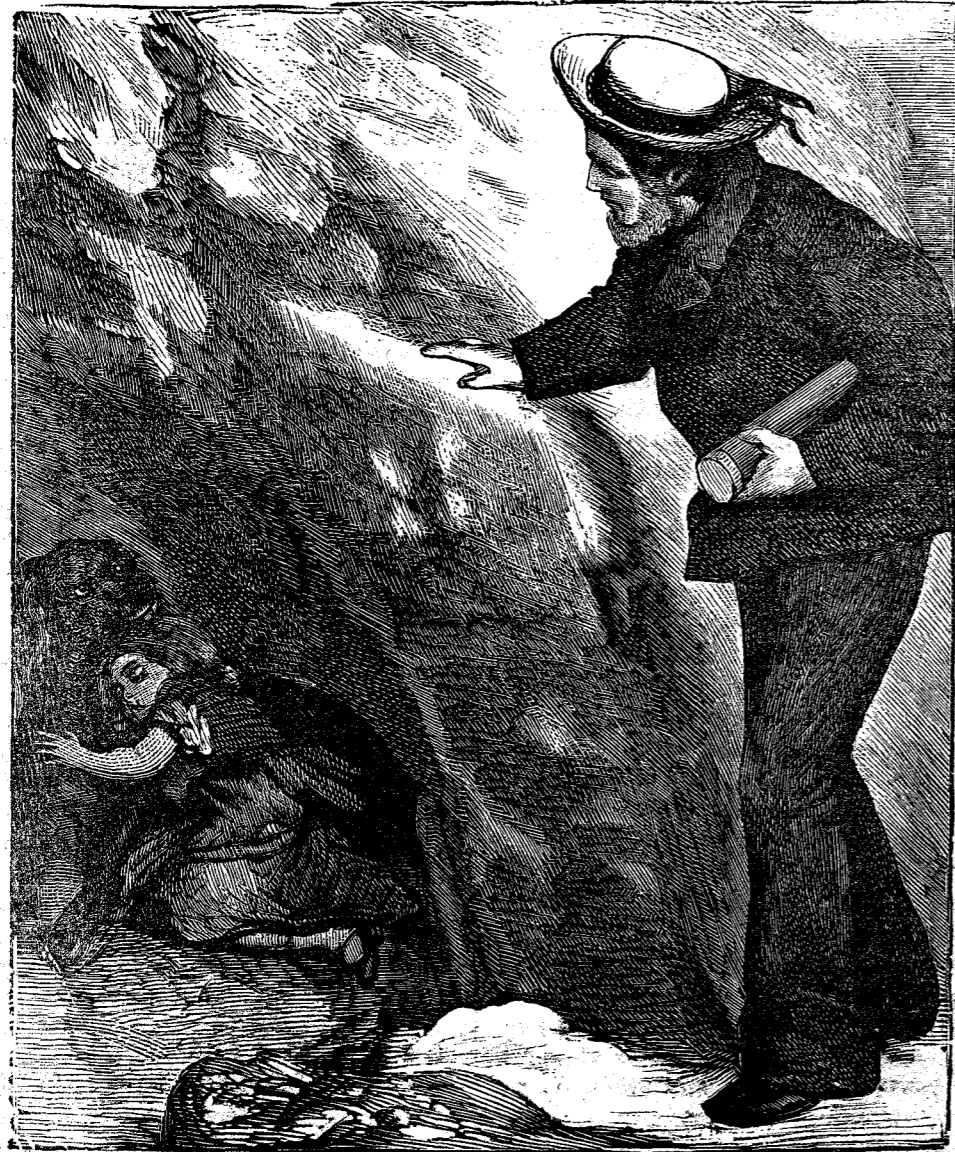
«Ἵπολαμβάνω ὅθεν ὡς δεινότερον σύμπτωμα τὴν ὑπὸ τὸ ἱερὸν ἔνδυμα τῆς ἀνεξιθρησκείας λανθάνουσαν ἐν τῇ πρακτικῇ τῆς καταδιωκτικῆς τῶν ἐγκλημάτων ἀρχῆς εὐρείαν, κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον, ἀδιαφορίαν πρὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς κατὰ τῆς θρησκείας ποινικὰς παραβάσεις. Ὁ διὰ τῆς ποινῆς ἐξαγνισμὸς τοῦ ἀδικήματος δὲν εἶνε κλῆρος μόνων τῶν κοινῶν κατὰ τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς ἐγκλημάτων. Ἐκτείνεται καὶ περαιτέρω ἐτι· διότι ὑφῄθται μέχρι τοῦ σημείου, καθ' ὃ ἡ ἐθνικὴ συνείδησις διαγινώσκει ὅτι ὑπάρχουσιν ὑπεράνω τῶν ἐφημέρων ἀγαθῶν καὶ ἄλλα αἰώνια, πρὸς τὰ ὁποῖα οἱ τελικοὶ τῆς πολιτείας σκοποὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς πολίτας.»

Δεύτερος παρίσταται ὁ σεβάσμιος καὶ φιλόανθρωπος πολίτης κ. Κωνστ. Νέγγρης, ὅστις δι' ὀμιλίαν λίαν πειστικῆς, ἀναγνώσθεισης ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ καὶ πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, ἀπέδειξεν ὅτι ἀληθῶς πεπαιδευμένος ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἦ, ὡς τινες φαντάζονται, ἄθρησκος ἢ ἄθεος.

«Ἐπειδὴ ἡ ἀναγνώρισις μιᾶς πρώτης αἰτίας ἢ πρώτης καὶ ἀρχικῆς δυνάμεως, τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ ὅπερ ὀνομάζομεν Θεόν. Ἡ διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς ἐπιστήμης ἀνακάλυψις τοῦ Θεοῦ συμφωνεῖ μὲ τὴν

πάρθωσε να εισδύση μέχρι των δωματίων του πλοιάρχου όπου εύρε το χρηματοκιβώτιον της εταιρίας των Express, κύριον σκοπόν τῆς ἀποστολῆς του· τὸ ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς γεφύρας καὶ ἐκεῖ ἐξησφάλισεν αὐτὸ διὰ σιδηρῶν ἀρπαγῶν, δι' ὧν ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ἀνεγκύσωσιν ἐλευθέρως καὶ νὰ τὸ ἀποδώσωσι σῶον καὶ ἀβλαβές τοῖς κυρίοις αὐτοῦ. Ὁ δούτης διηγρεῖται ὅτι τῷ ἐποίησεν ἐντύπωσιν ἡ βαθεῖα σιγή

ρέματός της. Πέριξ αὐτῆς ἦσαν ἐξηπλωμένα εἰς στάσιν κοιμωμένων πτώματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ὧν πολλὰ ἐστηρίζοντο ἔτι εἰς τὸν κόλπον τῆς μητρὸς των. Ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ δούτου ἐκ τῆς ταραχῆς τοῦ ὕδατος ἡ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ἐκινήθη ὡς ἂν ἐχαιρέτα αὐτὸν ἐπιχαρίτως· ἀλλ' ἐπανῆλθε, μετὰ τινὰς ταλαντεύσεις εἰς τὴν πρώτην θέσιν της.

Ἡ Βιρδὴ καὶ ὁ κύων αὐτῆς (ἴδε σελ. 14).

εἰς ἣν αἴφνης εὗρέθη. Ὅλον τὸ πλῆρωμα ὡς καὶ ὅλοι οἱ ἐπιβάται, καταληφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ τοῦ κακοῦ, διετέλουν ἐν θέσει ἣν εὗρίσκομεν μόνον ἐν φανταστικῇ εἰκόνι. Διαβεβαιοῖ πρὸς τούτοις ὅτι κυρία λίαν κομψῶς ἐνδεδυμένη καὶ αξιοσημειώτως φέρουσα διεσκευασμένην τὴν κόμην, ἐστηρίζετο ὀρθία ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἴστου, διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς κρατοῦσα σχοινίον διὰ δὲ τῆς ἄλλης μέρος τοῦ φο-

Οἱ κάτοικοι τοῦ ὑποβρυχίου τούτου τάφου ἦσαν ὅλοι περὶ τὸν προμνησθέντα θησαυρὸν, ὃν πολλοὶ βεβαίως, ἂν ὄχι ὅλοι, θὰ ἐπεθύμουν ἂν εἶδον· πλὴν ἤδη οὐδεὶς εἶχεν ἀπλώσει ἐπ' αὐτοῦ χεῖρα.

Ὁ καιρὸς τοῦ ἐπιγείου πλοῦτου εἶχε παρέλθει δι' αὐτοὺς, εἰς τί ἠδύνατο νὰ τοῖς χρησιμεύσῃ; Εὐτυχεῖς ἂν πρὸ τοῦ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν κόσμον τοῦτον εἶχον ἐφοδιασθῆ διὰ θησαυρῶν οὐρανίων!

Νομίζομεν ὅτι πληροῦμεν ἐνδιαφέρον τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων παρέχοντες ἐν τῷ παρόντι ἀριθμῷ τῆς Ἀθηναϊδος τὴν εἰκόνα τῶν κυριωτέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων τῶν δυνάμεων ἐν τῇ συνδιασκέσει, προστεθήμενοι δὲ καὶ σύντομον βιογραφικὴν σημείωσιν τῶν τριῶν ἐκ τούτων.

Ὁ στρατηγὸς Παῦλος, Νικόλαος, κόμης Ἰγνατιεφ, ἐγεννήθη τῷ 1821 ἐν Πετρούπολει· διορίσθη πλη-

Ὁ σὶρ Ἐρρίκος Ἐλλιοτ, γεννηθεὶς τῷ 1817, υἱὸς τοῦ κόμητος de Minto πρώην πρεσβευτοῦ ἐν Ἀθήναις, διορίσθη πρεσβευτὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1867.

Ὁ Ῥοβέρτος Τόλμπετ Γοσκὸν Σέσιλ, τρίτος μαρκήσιος καὶ ὀγδοὸς κόμης de Salisbury, ἐγεννήθη τὴν 13 Φεβρουαρίου 1830. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ κοινοβούλιον τῷ 1853, διεδέξατο τὸν πατέρα αὐτοῦ τῷ

ΙΓΝΑΤΙΕΦ

ΕΛΛΙΟΤ

ΣΑΛΙΣΒΟΥΡΥ

ΣΑΦΕΤ-ΠΑΣΑ

ρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Ῥωσσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Ἰούλιον τοῦ 1864, προαχθεὶς ὕστερον τῷ 1867 πρεσβευτὴς ἐν τῇ αὐτῇ θέσει. Ὁ στρατηγὸς παρ' οὐδενὸς ἐτέρου διπλωμάτου βοηθεῖται ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ. Ἡ μακρὰ διαμονή του ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡ βαθεῖα γνώσις ἣν κέκτηται τῆς χώρας, τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς, ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ νὰ εἴπῃ: ἀρκῶ ἐγὼ μόνος.

1859 ὡς μέλος τῆς Ἄνω Βουλῆς. Κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Δανίας, ὁ νεαρὸς πολιτικὸς διεκρίθη διὰ τὴν σφοδρότητα τῆς γλώσσης αὐτοῦ κατὰ τῆς Γερμανίας, αἱ δὲ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, κατὰ τὸν περὶ χωρισμοῦ πόλεμον, ἔσχον ἐν αὐτῷ ἀντίπαλον πείσιμονα ἀμα καὶ ἐμπαθῆ. Τῷ 1866 ἦτο μέλος τοῦ ὑπουργείου Δέσφου καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπὶ τῶν Ἰνδιῶν, κατέχων

τὴν τροφήν ἐκ τῆς γῆς χάριν τῶν ἡμετέρων στομάχων.

Ἐν ἐκ τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα τρώγομεν εἶναι τὸ σάκχαρι. Πόθεν τοῦτο γίνεται; Γίνεται ἐκ τῆς γῆς. Ἄλλ' ἐὰν θέσωμεν γῆν ἐν τῷ στομάχῳ μας, δὲν γίνεται ζάκχαρι ἐξ αὐτῆς ἐν τῷ σώματι ἡμῶν. Εἰσὶ φυτὰ τινὰ ἐνεργοῦντα τοῦτο δι' ἡμᾶς, ὥστε τὸ ζάκχαρι ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ, διότι τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ εἰσὶ πράγματι ἐν αὐτῇ.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὅταν τρώγομεν κρέας. Τὸ κρέας τοῦτο ἦν ποτὲ μέρος τῆς γῆς. Ἴδου δὲ πῶς ὑποθέσωμεν τεμάχιον βοείου κρέατος· τὸ χόρτον τὸ ὁποῖον ὁ βοῦς ἔφαγεν ἐγένετο ἐκ τοῦ χυμοῦ τοῦ ἀπομυζηθέντος ἐκ τῆς γῆς· ἐκ τοῦ χόρτου τούτου προῆλθε τὸ αἷμα τοῦ βοός· ἐκ τοῦ αἵματος τὸ κρέας ἐγένετο, ἐκ δὲ τοῦ κρέατος γίνεται τὸ μέλλον νὰ θρέψῃ ἡμᾶς αἷμα.

Φέρε νῦν ἴδωμεν πῶσας μεταβολὰς ἢ ἐν τῇ γῇ τροφὴ ὑφίσταται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πρὶν ἢ γίνῃ μέρος τοῦ σώματος ἡμῶν. Πρῶτον γίνεται χυμός· εἶτα γίνεται μέρος τοῦ χόρτου· εἶτα ἐν τῷ στομάχῳ τοῦ βοός ἀπομυζᾶται, καὶ μεταβάλλεται εἰς αἷμα· εἶτα γίνεται μέρος τοῦ βοός· εἶτα ἀπομυζᾶται ἐν τῷ στομάχῳ ἡμῶν, καὶ εἰς αἷμα μεταβάλλεται· νῦν δὲ ἔτοιμον ἐστὶ νὰ χρησιμεύσῃ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν ὅπως κατασκευάσῃ νεῦρα, ἢ ὁστά ἢ ὀφθαλμούς, ἢ ὀδόντας ἢ οἰονδήποτε μέρος τῆς κατοικίας τῆς ψυχῆς ἡμῶν.

Ἐνίοτε πίνομεν τὸ γάλα τῆς ἀγελάδος, καὶ τοῦτο ἐκ τῆς γῆς γίνεται. Ἴδου δὲ πῶς. Ἡ ἀγελάς βόσκει, καὶ τρώγει τὸ χόρτον τὸ ἐκ τῆς γῆς γινόμενον. Τὸ αἷμα τῆς ἀγελάδος ἐκ τούτου γίνεται, εἶτα δὲ τὸ γάλα ἐκ τοῦ αἵματος, ἐν δ' ἡμῖν τὸ γάλα τοῦτο μεταβάλλεται πάλιν εἰς αἷμα.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι πᾶσα ἡ τροφὴ ἡμῶν πράγματι ἐκ τῆς γῆς γίνεται. Ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἀκριβῶς ὅ,τι ποιεῖ καὶ τρέφει τὰ σώματα ἡμῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ λάβωμεν ἡμεῖς αὐτοὶ, μειγμένον ὡς εἶναι μετὰ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὰ φυτὰ τὸ ἀπομυζῶσιν καὶ τὸ παρσκευάζουσι δι' ἡμᾶς· ἐν τούτῳ ὑπάρχει ὁ λόγος τῆς ἐκφράσεως ἀμήτηρ γῆ. Ἡ γῆ εἶναι ἡ μήτηρ ἡμῶν. Λαμβάνομεν πᾶσαν τὴν τροφήν ἡμῶν ἐκ τῆς γῆς ἀπαραλλάκτως ὅπως τὸ βρέφος λαμβάνει τὴν τροφήν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Δύο εἰσὶν οἱ λόγοι ὧν ἕνεκα τὰ ζῶα ἔχουσι στόμαχον ὅπως ἀποθέτουσιν ἐν αὐτῷ τὴν τροφήν αὐτῶν. Ὁ μὲν διότι ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ περιέρχωνται, δὲν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι ρίζαν διὰ στόμαχον ὡς τὰ φυτὰ. Πρέπει νὰ ἔχωσι στόμαχον τὸν ὁποῖον νὰ περιφέρωσι μεθ' ἑαυτῶν. Ἄλλος δὲ λόγος εἶναι διότι ἢ ἐν τῇ γῇ τροφὴ δὲν εἶναι κατάλληλος πρὸς τροφήν ζώου. Πρέπει νὰ συναχθῇ ἐν φυτοῖς καὶ νὰ μεταβληθῇ ἐν αὐτοῖς, ὡς ἐδείξαμεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ, πρὶν ἢ καταστῇ χρήσιμος εἰς τὰ ζῶα.

Ὁ στόμαχος φυτοῦ τινος εἶναι πολὺ μεῖζον τοῦ

ζώου, ὁ στόμαχος τοῦ ζώου, εἶναι μικρὸν μόνον μέρος τοῦ σώματος αὐτοῦ· ἐνῶ ἡ ρίζα τοῦ φυτοῦ — ἢ τοῦ στόμαχος αὐτοῦ—εἶναι σχεδὸν ἰσομεγέθης τῷ φυτῷ αὐτῷ. Ποῖος δὲ τούτου ὁ λόγος; Τὰ μικρὰ στόματα ἐν τῇ ρίζῃ τοῦ φυτοῦ ἀπομυζῶσι μικρὸν μόνον μέρος τῆς γῆς, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν τροφήν τοῦ φυτοῦ, ὥστε χρειάζεται ἰκανὴ ποσότης γῆς ὅπως τὸ φυτὸν λάβῃ τὸν ἀναγκαζοῦντα αὐτῷ χυμόν. Ἴδου ὁ λόγος δι' ὃν ἡ ρίζα ἐκτείνεται τοσοῦτον εἰς πᾶν μέρος. Ἐν δὲ τῷ στομάχῳ τοῦ ζώου τὰ στόματα ἀπομυζῶσι μέγα μέρος τῆς τροφῆς. Δὲν ἀπαιτεῖται ὅθεν πρὸς τοῦτο μέγα στόμαχος διότι μόνον μικρὸν ποσὸν τροφῆς δεῖται ν' ἀποθήσῃ ἐν αὐτῷ. Ἐκ τούτου βλέπομεν ὅτι ἡ τροφὴ τοῦ φυτοῦ εἶναι ὀγκώδης, ὥστε πρέπει νὰ ἔχῃ μέγαν στόμαχον, ἐνῶ τὸ ζῶον δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τὴν τροφήν του ἐν μικρῷ στομάχῳ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.—Ἡ οἰκονομία εἶναι ἡ μήτηρ τῆς ἀκεραιότητος, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνέσεως· εἶναι δὲ ἡ ὥραία ἀδελφὴ τῆς ἐγκρατείας, τῆς φαιδρότητος, καὶ ὑγείας· ἡ ἀσωτεία εἶναι σκληρὸς καὶ πικρὸς δαίμων, ὅστις βρομηδὸν ἐμπλέκει τοὺς ὀπαδοὺς αὐτῆς εἰς ἐξάρτησιν καὶ χρεῖαν· ἦτις δεσμεύει αὐτοὺς δι' ἀλύσεων ταῖς ψυχὰς αὐτῶν ἐγκολαπτομένων.

ΠΡΟΛΗΨΙΣ.—Ἐν τινι πόλει τῆς Ἀγγλίας, ὑπάρχει πρόληψις, ὅτι, ὅταν νεογνὸν τι, ἄμα γεννώμενον φωνάζει ἰσχυρῶς, καὶ ὑφορ ἀνοικτὴν τὴν χεῖρα, ἐγεννηθῆ διὰ νὰ ἄρξῃ· ἀλλ' ἐὰν σφίγγει τὴν χεῖρα περιστριγμένον ἔχον ἐν αὐτῇ τὸν ἀντίχειρα, ἔσται ταπεινὸς καὶ δουλόφρονος διαθέσεως, πιθανῶς δὲ ἔξει καὶ ἀσθενὴ ὑγείαν ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ.

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑ.—Ὁ Ἀδισων λέγει: ὅταν ἀκούω τινα παρκαποούμενον ἐπὶ ἀτυχίᾳ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιχειρήσεσιν αὐτοῦ, ὑποπτεύω αὐτὸν ὡς ἀθενοῦς· χαρκατῆρος· ἀνθρωπὸν ἐν ταῖς ὑποθέσεσιν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Γεώργιος Γ', περιεργόμενος πρῶτιν τινα, ἀπήντησε νέον παρὰ τῇ θύρᾳ τῶν δούλων του, καὶ ἠρώτησεν αὐτόν: «Αἱ παιδι μοῦ, τί ἔργον ἔχεις καὶ πόσα τὴν ἡμέραν ἀπολαμβάνεις;» «Βοηθῶ εἰς τοὺς σταύλους», ἀπήντησεν ὁ νέος, «ἀλλὰ δὲν ἔχω ἄλλο ἢ τροφήν καὶ ἐνδύματα». «Ἐστω εὐχαριστημένος» ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς· «δὲν ἔχω ἐγὼ πλείοτερον».

ΦΑΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΣ.—Ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τοῦ Τροαδερῶ θέσεως ἐν ἣ ἡ παγκόσμιος τῶν Παρισίων ἔλθεισιν ἐδρυθήσεται, ὁ ὑψωθῆ φάρος· κολοσσαῖος· νῦν κατασκευαζόμενος, ὅστις ὁ φωτίζει τὰς ὄχθας τοῦ Σηκουάνα καὶ μέρος τῆς πρωτευούσης.

ΜΕΘΗ ΕΝ ΣΚΩΤΙΑ.—Κατὰ τινα διοικητικὴν ἔκθεσιν κατὰ τοὺς τελευταίους δώδεκα μῆνας, 54,330 πρόσωπα ἐπροσωποκρατήθησαν ἐν Σκωτίᾳ λόγῳ μέθης. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου οἱ 31,149 διετέλουν εἰς παντελεῖ ἀνασθησιάν, οἱ δὲ 23,184 ἀπλῶς ἐν μέθῃ ἔξ ἧς ἐπροξένουν θόρυβον καὶ ταρχήν.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.—Αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Cesnola ἐν Κύπρῳ ἀνεκκαλυφθεῖσαι ἀρχαιοτήτες, αἵτινες ἀνέρχονται μέχρι τοῦ 1625 ἔτους πρὸ Χριστοῦ, ἠγοράσθησαν ἀρτίως ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μουσείου τῆς Νέας Ἰόρκης ἀντὶ 330,000 φράγκων.